

השוחט פרק שני חולין

מ

עין משפט גר מזה

שנים לחמין זה בראשו וזה בקטו: לשום דבר כשר שחטתה סמם:
[גמ'] וצמי מטיס. ליאמר כההא דתי תקרוכט עבודת כוכבים
שאיורה כמה ומת לאורי כההא דנפקא לן במסכת ע"ז (דף ע"ג)
מותרת עם מרים וגמר עם שם מעגלה ערופה: מיכאל ושלשול

קלוא מ"ז מ"ב מ"א
שמעיה הלכה כח
סמך ע"ז כן עושה

הא דאמר להר. שאינו נעשה עבודת כוכבים כדפירש בקונטרס
ואע"פ דלא חשיב אלה לאבוי התקרוכט מכל מקום עובדו
בסיף כההנהו בפרק כל הללמים (ע"ז דף ע"ג) האכריס העובדים
את ההרסיס הם מותרים ועובדיהם בסיף ואמרין נמי בפרק ארבע

מיטות (מהדרין דף ס"א) מדי דהיה
אמשחיהו להר דער מותר ועובדו
בסיף ואין להתוהו דכיון דלא מיקרי

אלה אמתאי עובדו בסיף דדוקא לענין
איבוד קלאמר קרא ללא מיקרי אלה

שיטה מקובצת
לא שום עובד
שעשה עבודת כוכבים

גד דכתיב (דברים י"ב) זרישה דקרא
אזד תאבדון וא"כ ה"פ אלהיהם שם
ההרסיס תאבדון ולא ההרסיס שם

אלה שום דגלי
דמנה אבר תאבדו י

אלהיהם ועובדיהם אחס תאבדון ומה
שתקרוכט הר מותר היט משום

אמרו דנתיב
אמרו דנתיב

דגמרינן מכלים דכתיב אזד תאבדון
וגו' ואמרין בפ' רבי ישמעאל (ע"ז
דף נ"ג) ככלים שנתמחו בהן לעבודת

במדרש רבנא
במדרש רבנא

כוכבים הכתוב מדבר ואמר רחמנא
דדוקא אלהיהם על ההרסיס ולא ההרסיס
עלמון אלהיהם אי נמי מש"ה העובדן

דאמר רב
דאמר רב

בסיף אע"פ דלא מיקרי אלהו דשכרי
מחזר הוא משום דגלי רחמנא בעובדי
מזלות דמתחייב ככתיב (דברים ד)

דאמר רב
דאמר רב

וראית את השמש וגו' ואף על פי
שמתחייבין בגלגל הקיע וזה דקתי

הגות הב"ח
הגות הב"ח

הכל לשם תמה ולכנה דהוי זמני מתיס
היט לגדייהו שהם תלושיהו המלאכים
המנהיגים אותם כדאמרין במדרש

שנים אוהיון בסכין ושוחטין אחד לשם אחד
מכל אלו ואחד לשם דבר כשר שחיתו
פסולת: [גמ'] פסולת אין ובה"י מתים לא
ורמינהו

לשום (ה) נדרות לשום מדברות לשום תמה
ולבנה לשום כוכבים ומזלות לשום מיכאל
השר הגדול לשום שלשול קמן דרי אלו
ובה"י מתים אמר אביי לא קשיא

לדרי ה"א דאמר לגו"א דדרי דיקא נמי דקתני
דומיא דמיכאל שר הגדול ש"מ אמר רב
הנא יהוה בתת חבירו רבוצה לפני

עבודת כוכבים כיון ששחט בה סימן אחד
אסרה סבר לה כי הא דאמר עולא אמר ר'
יוחנן אע"פ שאמרו המשתחה לבהמת
חבירו לא אסרה עשה בה מעשה אסרה

איחיביה רב נחמן לרב הונא השוחט
המאת בשבת בחוץ לעבודת כוכבים חיוב
שלש המאות ואי אסרת כיון ששחט בה

סימן אחד אסרה אשוחט חיין לא ליחיבי

מדרג

הימן אחד דאע"פ דבעלי חיים אין נאכריס להדיוט לא משום
נעבד [ה] עטשאו עבודת כוכבים ולא משום מוקפה שהקלו לתקרוכט
עבודת כוכבים דקיימא לן בתמורה (דף ע"ג) מן האבדק להוליא את הגעבד
למיכרייהו לגבוה דתעתיא (כ"ג דף ע"ג) מן הבקר להוליא את הגעבד

ומן האין להוליא את המוקפה תכלל להדיוט שרי מיוה כי עבד
מעשה בגופייהו ומתסרי כדאמרין בפרק רבי ישמעאל (ע"ז דף נ"ג)
אע"פ שאמרו ההסתחה לקרקע עולם לא אסרה חפר זה בורות
ושימין ומערות והסתחה לכן אסרין והכא נמי אע"פ דאכתי בעלי
חיים יניחו [ה] מיתסרי והאי סימן אחד לא דוקא דה"ה לחיי סימן

וכהמה חבירו נמי אע"פ דפשיטא לן דאין אדם אומר דבר שאינו
שלו אשמועינן רב הונא דאמר לה במעשה כל דהו: רבנא לא
מיבעיא עומדת דכשהגביה והרביצה קנאה בעגפיה ועגפיה שלו

אלא אע"פ דרבוזה ולא קנאה אסר לה במעשה: המשתחה לבהמת
חבירו לא אסרה. אפילו למזבח משום נעבד: עשה בה מעשה
אסרה. אף להדיוט ועטמא יתיב במסכת ע"ז (דף ע"ג) מכל הכלים

אשר הניח המלך אתו במלכותו במעטו הכנו ואמר מר מאי
הכנו שגמוס דאסרי כההנהו ואף על גב דלאו דידהי הוא שהו
כלי שרת: הפושט טחפם. לקמיה מפרש מאי שנת מחות דקק:
שלא טחפות. בדין משום שבת ומשום מקלקל לא מיפטר

ומשום עבודת כוכבים ששלשון בכתת ומשום מקלקל לא מיפטר
בשבת שהרי מתקנה הוא אלא בני נח שאבד מן ההו אסור להם
ומתלה כי שחטי להם בעלים דבר שאינו שלו היו דשל גבוה היו:

מחקר

להדיוט אסור והיינו עטמא [ה] כיון דאשמועינן דאסורים לגבוה
כפוי אפילו לא יחשב נעבד אלא לגבוה אע"פ דהר נמי חשבו נעבד
להר אבוי אסורין לנזבח מ"מ לפי מותר דילפינן מכלים דלא מתסרי כי היכי דילפינן
תקרוכט מכלים כדפירשית ואין להאריך כאן יותר:

רבוצה לפני עבודת כוכבים. פירש בקונטרס לא מיבעיא עומדת דכשהגביה
והרביצה קנאה בעגפיה ועגפיה שלו ואין כההנהו דרי
הגביה נמי לא קנה לה לענין שחשט שלו אם אין אדם אומר רב נחמן אין אדם
אומר דבר שאינו שלו דהא גזל ולא נתיאשו הבעלים שניהו אין

יכולין להקדים זה לפי שאינו שלו וזה לפי שאינו ברשותו כו' ולקמן (דף מ"ה)
נמי דאמר רב נחמן אין אדם אומר דבר שאינו שלו פריך
ליה מהמנסך ומאי פריך מהמנסך והא מנסך מני אגביה קיימה כדאמר בהניגון
(ג"מ דף ע"ג) אלא ודאי כפוי לא חשיב שלו ואינו

קני לו אלא להתחייב בזונסין אלא כהנהו רבוצה לרבותא דאף על גב
דלא הרביצה ולא עשה בה מעשה גדול כל כך אסרה:
לפני עבודת כוכבים. אין לפרש דוק. לפני עבודת כוכבים וכרי יהודה בן
בבא דאמר לקמן (דף מ"ה) אין מנסכין יין אלא לפני
עבודת כוכבים והוא הדין שאר עבודות דנראה דדוקא לענין ניסוך קאמר
דבכל דוכתא דחייבי בשבת לא נקט לפני עבודת

כוכבים ועוד דאמאי פריך בסמוך אשוחטין חן לא ליחיבי דמתקן בעפר
הוא ההם בשלל שחט לפני עבודת כוכבים ולא מתכרא ומ"מ
חייב העובד מדי דהו אשוחד להר אלא ודאי אע"פ שלל עבודת כוכבים
נמי מתכרא והא דנקט הכא לפני עבודת כוכבים אורחא
דמלתא כההו א"כ כיון דלפני עבודת כוכבים הוא מתכרא לשם עבודת כוכבים
מתכיון אע"פ שלל פירש וגוון שהוא ישראל מומר

והשתא מני לומיר דנקט רבוצה דלא מבעיא הרביצה לפני עבודת כוכבים
נתיסון אלא אפי' רבוצה כבר כיון
דישראל מומר הוא ושוחט לפני עבודת כוכבים עטמא עולא. לא מייתי
סייעתא משולא אלא מהא
דמתכרא בהמת חבירו ע"פ מעשה אכל דמתכרא במעשה זוטא אין יכול
לקרק דלמלא עולא מעשה רבה קאמר כדאמר בסמוך והא
דקאמר בסמוך ועולא מעשה כל דהו קאמר היינו משום דלרב הונא לא מני
לפרוש מעשה רבה וא"כ על כרחיך מעשה כל דהו קאמר
דאי סימן אחד כפי א"כ הוה ליה לפרוש: דריב שלל טחפות. לא נחת
לנמיני' דא"כ ילמי ארבעה ובגון שהוא יו"כ אלא כהני
אשמועינן חידוש דלענין שבת חייב אע"פ שלא חיקן אלא להוליא מידי אבר מן
החי כדאמר בפסחים בפרק אלו דברים (דף ע"ג) ובחון

למתכייב משום שחטי חון דכפי השוחט והמעטא (נמיס דף ע"ג) גבי
ככשי עגרת שמתין שלא לשמן או שלא למזין יש לו
קרבן מיד קרב בשבת וי"ל דכיון דאם זרק הורגה כדאשכחן בפ"ג דביצה (דף ע"ג)
גבי ככשי עגרת שמתין שלא לשמן או שלא למזין יש לו
להתחייב משום שחטי חון דכפי השוחט והמעטא (נמיס דף ע"ג) גבי
ככשי עגרת שמתין שלא לשמן או שלא למזין יש לו

לפרוה ואת בט בחון פטור משום מותר זמן שבת לא חשיב מותר זמן
דאין זה אלא משום דאין עשה דקרבן יחיד דוחה לא תעשה דשבת:

לא

[לקמן מה']

פ"ה מ"ב (תוספתא פ"ב)

פ"ז מה

ג"ס זה ש"ס

פסחים ע"ב

רבינו גרשום

אין שוחט לא לחין יטיב.
כחמר פירש ע"ז
ראמרינן (א) לאסרוא
דיבא קא שחט אבל
שהשתיהו לחין אנן של
מיס כדבעינן לפרושי:

הרי אלו ובהי מ"מ.
כחמר ואסור אפי'
בתמורה דאמר לרנא.
כחמר ריא יל הר

וראי תרי אלו ובהי
פסחים: אשוחטין חן לא
לחיוב מתקן בעפר.
כחמר דהי סבירין
השתא בהמה דאניה
ניתת אלא אי בשנים
אי בדיב שנים ותי אסרה
כיון דשחט בה סימן
אחד אסרה אשוחטין חן
כ"ל כחמר דלא חשיב
השתא ולא ית חיוב
אשוחטין חן דבסינן
אחד אין מתקבל בבנינו:

ב' מתכרא כבסר תפתרא

יכתיבה לקמן מה